επιμέλεια: Ευφροσύνη Τσακίρη 11/2019

ΤΑ ΕΠΤΑΝΗΣΑ ΣΕ ΥΔΑΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΙ ΓΚΡΑΒΟΥΡΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΜΕΧΡΙ ΤΟΝ 19Ο ΑΙΩΝΑ

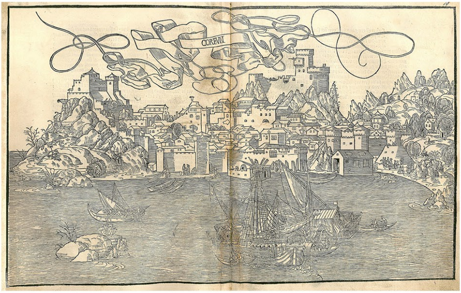

1486 Corfun, Bernhard von Breydenbach

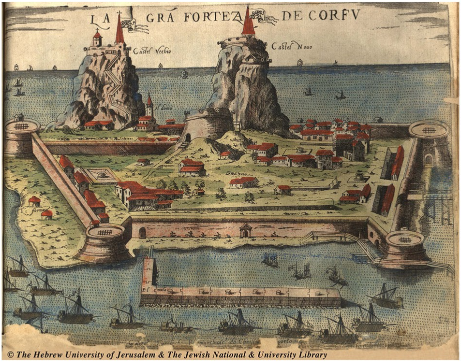

© The Hebrew University of Jerusalem & The Jewish National & University Library

1573 Corfu, Simon Pinargenti et Compani

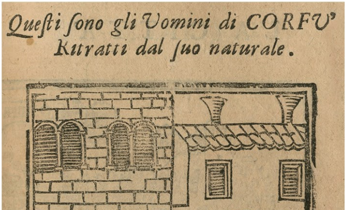
Queſti ſono gli Uomini di CORFU'
Ritratti dal ſuo naturale.

ΥΔΑΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΤΟΠΟΙ ΚΑΙ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

Ιστορία του Ταγιαπιέρα, Ιάκωβος Τριβώλης

…Ὦ θεόργιστοι Καλαβρέζοι,
Καὶ άνταμό σας οἱ Πουλιέζοι,
Ἀμπρουτσάνοι καὶ Ἀσκουλάνοι,
Καὶ γαϊδάροι Μαρκεζάνοι,
Μαζωχθῆτε, προσκυνεῖτε,
Τὸν θεὸν παρακαλεῖτε
Νὰ βοηθάῃ τὸ λειοντάρι
Ποῦ σᾶς ἔκαμε τὴν χάρι
Ποῦ σᾶς ἔγλυσε ἐκ τοῦ Μόρου,
Τοῦ άνόμου τοῦ κουρσάρου.
Ὅπου τώρα ἂν εἶχε γλύσει
Ὀξ' έσᾶς δὲν εἶχε άφήσει.
Καὶ γυναίκαις καὶ παιδία
Ἔπερνε στὴν Βαρβαρία
Καὶ ὅσοι εἶστεν στὸν Ἀγκῶνα
Ἤφερέ σας στὸν Αὐλῶνα.
Γι' αὐτὸ ὅλοι μαζωχθῆτε
Καὶ ζωγράφο νὰ εὑρῆκε
Νὰ σᾶς κάμῃ μίαν εἰκόνα
Νὰ τὸ λέτε εἰς τὸν αἰῶνα.
Γράφετε καὶ τ' ὄνομά του
Καὶ τὰ κατορθώματά του,
Πῶς εἰς χρόνους τοὺς χιλίους
Εἴκοσι πεντακοσίους,
Ἂν ἔλειπε ὁ Ταγιαπιέρας,
Εἶστεν ὅλοι τῆς κακῆς ὥρας,
Εἶστεν ὅλοι άποθαμένοι,
Καὶ ὡς σκλάβοι πουλημένοι.
Καὶ ἡμεῖς ἐκ τὴν Κερκύρα
Γιὰ ταὐτὸν τὸν Ταγιαπιέρα
Τὸν θεὸν παρακαλοῦμε•
Σὲ τιμὴν νὰ τὸν ἰδοῦμε
Ὡς όρέγετ' άπατός του
Καὶ νὰ σπάσῃ ὁ ἐχθρός του
Νἄχῃ πάντοτε ὑγεία,
Πλοῦτον καὶ εὐημερία.
Νὰ χαρῇ καὶ ν' ἀφεντέψῃ,
Τοὺς ἐχθρούς του νὰ παιδέψῃ
Καὶ ὁποῦ δὲν τὸν ἐπαινέσει,
Κακὸν θάνατον νὰ δώσῃ.
Καὶ ὁποῦ δὲν τὸν άγαπάει,
Φάγουσα νὰ τόνε φάῃ.
Κάμειν ἤθελα καὶ ἄλλα
Ποῦ τοῦ πρέπουσι μεγάλα,
Ἀμὴ ὁ νοῦς ἦν συγχισμένος
Στὴν τοᾶναν ἕνε βαλμένος.
Καὶ καλὸ τὸ γύρισμά του
Νὰ γενῇ στὸ θέλημά του
Μὲ δεκαπέντε συλλαβαίς,
Ποῦ 'νε ἔμορφαις καὶ άκριβαίς.
Ἄλλο τίποτε γιὰ τώρα
Δὲν γράφω κατὰ τήν ὥρα.
Ὁ θεὸς νὰ τοῦ δώσῃ χρόνους,
Καὶ χίλιαις χιλιάδες θρόνους•
Νὰ τὸν 'δῶ καὶ προβεδόρο,
Ὡσὰν εἶδα καὶ τὸν Μόρο,
Λέγω τὸν μισὲρ Μπαστία
Πῶνε δὰ στὴν Βενετία.
— Ἀπὸ μένα τὸν Τριβώλη
Ἐγεννήθη ἡ ῥῆμα ὅλη,
Κ' εἰ τινὸς οὐδὲν ἀρέσει,
Ἄλλη ἂς κάμῃ κι' ἂς παινέσῃ.
Ἔγραψα καὶ τύπωσά το
Κ' εἰσὲ ῥῆμαν ἔβαλά το,
Νὰ τὸ βλέπουν οἱ ἀνδρωμένοι,
Τοῦ πολέμου οἱ μαθημένοι,
Καὶ νὰ τυπαίνουν καὶ αὐτῆνοι.
Οἱ ἀνήξευροι μεσχίνοι,
Εἰς τὸν πόλεμον λειοντάρια
Ἄνδρες τε καὶ παλληκάρια.

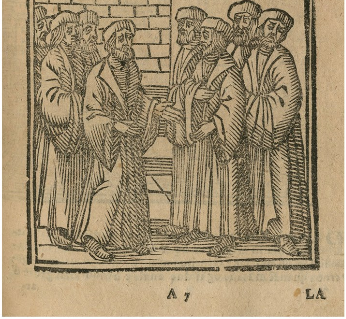

1600 men from Corfu, Noe Bianco

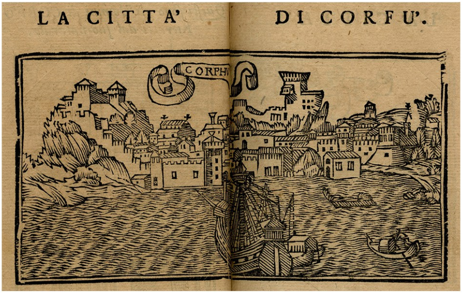

1600 view of Corfu, Noe Bianco

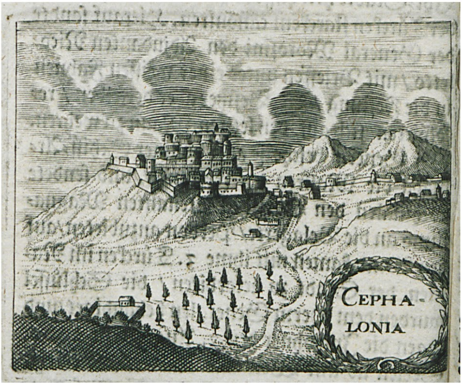

1686 St George in Lixouri Cephalonia, Jacob Enderlin

Αυτοβιογραφία Ελισάβετ Μουτζάν–Μαρτινέγκου

Εις τούτον τον καιρόν, δηλαδή τη 25 Μαρτίου 1821, την ημέραν του Ευαγγελισμού, έρχεται ο ποτέ* διδάσκαλός μου Θεοδόσιος Δημάδης, και μας κάμνει γνωστόν με πολλήν του χαράν πως οι Γραικοί ανήγειραν* τα όπλα εναντίον των Οθωμανών, πως η Πάτρα και οι πλησίον της χώρες ήδη είχον σείσει τον ζυγόν της σκλαβίας, και πως οι επίλοιπες χώρες, κατά την συμφωνίαν ίσως, είχαν τότε καμωμένον το ίδιον, αλλά, ως πλέον μακράν, ακόμη η είδησις δεν ήτον φθασμένη εις την Ζάκυνθον. Ούτως είπεν ο μαύρος,* διότι τέτοια ήτον η φήμη, οπού παρευθύς έτρεξεν.
Εγώ εις τα λόγια του άκουσα* το αίμα μου να ζεσταίνει, επεθύμησα από καρδίας να ήθελεν ημπορώ να ζωστώ άρματα, επεθύμησα από καρδίας να ήθελε ημπορώ να τρέξω διά να δώσω βοήθειαν εις ανθρώπους, όπου δι' άλλο –καθώς εφαίνετο– δεν επολεμούσαν, παρά διά θρησκείαν και διά πατρίδα, και διά εκείνην την ποθητήν ελευθερίαν, η οποία, καλώς μεταχειριζομένη, συνηθά να προξενεί την αθανασίαν, την δόξαν, την ευτυχίαν των λαών. Επεθύμησα, είπα, από καρδίας, αλλά εκοίταξα τους τοίχους του σπιτιού, όπου με εκρατούσαν κλεισμένην, εκοίταξα τα μακρά φορέματα της γυναικείας σκλαβίας και ενθυμήθηκα πως είμαι γυναίκα, και περιπλέον γυναίκα Ζακυνθία, και αναστέναξα, αλλά δεν έλειψα όμως από το να παρακαλέσω τον Ουρανόν διά να ήθελε τους βοηθήσει να νικήσουν, και τοιούτης λογής να αξιωθώ και εγώ η ταλαίπωρος, να ιδώ εις την Ελλάδα επιστρεμμένην την ελευθερίαν και, μαζί με αυτήν, επιστρεμμένας εις τας καθέδρας* τους τας σεμνάς Μούσας, από τας οποίας η τυραννία των Τούρκων τόσον και τόσον καιρόν τας εκρατούσε διωγμένας. [...]

Ο βράχος και το κύμα, Αριστοτέλης Βαλαωρίτης

«Μέριασε βράχε νὰ διαβῶ!» τὸ κύμα ἀνδρειωμένο
λέγει στὴν πέτρα τοῦ γυαλοῦ θολό, μελανιασμένο.
Μέριασε, μὲς στὰ στήθη μου, ποῦσαν νεκρὰ καὶ κρύα,
μαῦρος βοριὰς ἐφώλιασε καὶ μαύρη τρικυμία.

Ἀφροὺς δὲν ἔχω γι᾽ ἄρματα, κούφια βοὴ γι᾽ ἀντάρα,
ἔχω ποτάμι αἵματα, μὲ θέριεψε ἡ κατάρα
τοῦ κόσμου, ποὺ βαρέθηκε, τοῦ κόσμου, πού `πε τώρα,
βράχε, θὰ πέσης, ἔφτασεν ἡ φοβερή σου ἡ ὥρα!

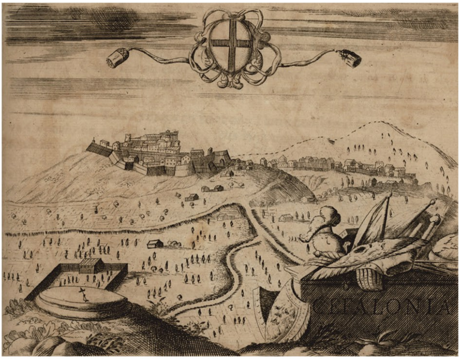

1687 Cephalonia, Vincenzo Coronelli

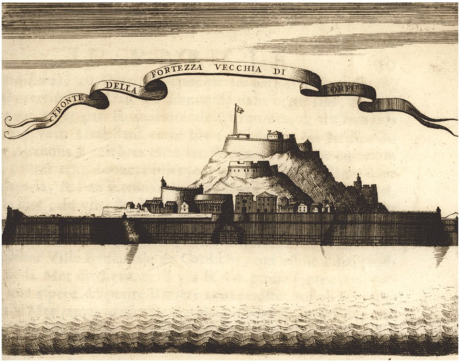
FRONTE DELLA FORTEZZA VECCHIA DI CORFU

1687 Corfu Fortezza Vecchia, Vincenzo Coronelli

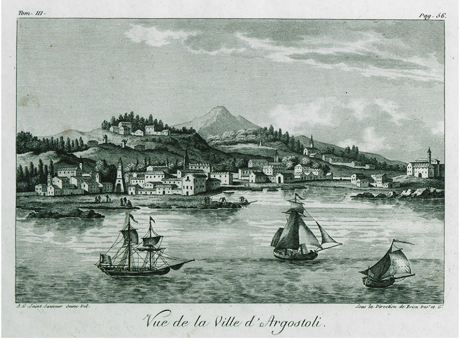
Tom. III.
Pag. 56.
A.G. Saint Sauveur Invent Del.
Sous la Direction de Brion Des. et G.
Vue de la Ville d'Argostoli.

1800 Argostoli Cephalonia, André Grasset de Saint Sauveur

Ὅταν ἐρχόμουνα σιγά, δειλό, παραδαρμένο
καὶ σὄγλυφα καὶ σὄπλενα τὰ πόδια δουλωμένο,
περήφανα μ΄ ἐκύτταζες καὶ φώναζες τοῦ κόσμου
νὰ δεῖ τὴν καταφρόνεση, ποὺ πάθαινε ὁ ἀφρός μου.

Κι ἀντὶς ἐγὼ κρυφὰ κρυφά, ἐκεῖ ποὺ σ΄ ἐφιλοῦσα
μέρα καὶ νύχτα σ΄ ἔσκαφτα, τὴ σάρκα σου ἐδαγκοῦσα
καὶ τὴν πληγὴ ποὺ σ΄ ἄνοιγα, τὸ λάκκο πού `θε κάμω
μὲ φύκη τὸν ἐπλάκωνα, τὸν ἔκρυβα στὴν ἄμμο.

Σκύψε νὰ ἰδῇς τὴ ρίζα σου στῆς θάλασσας τὰ βύθη,
τὰ θέμελά σου τά `φαγα, σ΄ ἔκαμα κουφολίθι.
Μέριασε, βράχε, νὰ διαβῶ! Τοῦ δούλου τὸ ποδάρι
θὰ σὲ πατήση στὸ λαιμό... Ἐξύπνησα λιοντάρι!»

Ὁ βράχος ἐκοιμότουνε. Στην καταχνιὰ κρυμμένος,
ἀναίσθητος σοῦ φαίνεται, νεκρός, σαβανωμένος.
Τοῦ φώτιζαν τὸ μέτωπο, σχισμένο ἀπὸ ρυτίδες,
τοῦ φεγγαριοῦ, ποὖταν χλωμό, μισόσβηστες ἀχτίδες.
Ὁλόγυρά του ὀνείρατα, κατάρες ἀνεμίζουν
καὶ στὸν ἀνεμοστρόβιλο φαντάσματα ἀρμενίζουν,
καθὼς ἀνεμοδέρνουνε καὶ φτεροθορυβοῦνε
τὴ δυσωδία τοῦ νεκροῦ τὰ ὄρνια ἂν μυριστοῦνε.

Τὸ μούγκρισμα τοῦ κύματος, τὴν ἄσπλαγχνη φοβέρα,
χίλιες φορὲς τὴν ἄκουσεν ὁ βράχος στὸν ἀθέρα
ν΄ ἀντιβοᾶ τρομαχτικὰ χωρὶς κὰν νὰ ξυπνήσει,
καὶ σήμερα ἀνατρίχιασε, λὲς θὰ λιγοψυχήσει.
«Κῦμα, τὶ θέλεις ἀπὸ μὲ καὶ τὶ μὲ φοβερίζεις;
Ποιὸς εἶσαι σὺ κι ἐτόλμησες, ἀντὶ νὰ μὲ δροσίζεις,
ἀντὶ μὲ τὸ τραγούδι σου τὸν ὕπνο μου νὰ εὐφραίνεις,
καὶ μὲ τὰ κρύα σου νερὰ τὴ φτέρνα μου νὰ πλένεις,
ἐμπρός μου στέκεις φοβερό, μ΄ ἀφροὺς στεφανωμένο;
Ὅποιος κι ἂν εἶσαι μάθε το, εὔκολα δὲν πεθαίνω!»

«Βράχε, μὲ λένε Ἐκδίκηση. Μ΄ ἐπότισεν ὁ χρόνος
χολὴ καὶ καταφρόνεση. Μ΄ ἀνάθρεψεν ὁ πόνος.
Ἤμουνα δάκρυ μιὰ φορὰ καὶ τώρα κοίταξέ με,
ἔγινα θάλασσα πλατιά, πέσε, προσκύνησέ με.
Ἐδῶ μέσα στὰ σπλάγχνα μου, βλέπεις, δὲν ἔχω φύκη,
σέρνω ἕνα σύγνεφο ψυχές, ἐρμιὰ καὶ καταδίκη,
ξύπνησε τώρα, σὲ ζητοῦν τοῦ ἄδη μου τ΄ ἀχνάρια...
Μ΄ ἔκαμες ξυλοκρέβατο... Μὲ φόρτωσες κουφάρια...
Σὲ ξένους μ΄ ἔριξες γιαλούς... Τὸ ψυχομάχημά μου
τὸ περιγέλασαν πολλοὶ καὶ τὰ πατήματά μου
τὰ φαρμακέψανε κρυφὰ μὲ τὴν ἐλεημοσύνη.
Μέριασε βράχε, νὰ διαβῶ, ἐπέρασε ἡ γαλήνη,
καταποτήρας εἶμαι ἐγώ, ὁ ἄσπονδος ἐχθρός σου,
γίγαντας στέκω ἐμπρός σου!»

Ὁ βράχος ἐβουβάθηκε. Τὸ κῦμα στὴν ὁρμή του
ἐκαταπόντησε μεμιᾶς τὸ κούφιο τὸ κορμί του.
Χάνεται μὲς τὴν ἄβυσσο, τρίβεται, σβήεται, λιώνει
σὰ νἆταν ἀπὸ χιόνι.
Ἐπάνωθέ του ἐβόγγιζε γιὰ λίγο ἀγριεμένη
ἡ θάλασσα κι ἐκλείστηκε. Τώρα δὲν ἀπομένει
στὸν τόπο ποὖταν τὸ στοιχειό, κανεὶς παρὰ τὸ κῦμα,
ποὺ παίζει γαλανόλευκο ἐπάνω ἀπὸ τὸ μνῆμα.

Η Αγράμπελη, Αριστοτέλης Βαλαωρίτης

Λέγ' η αγράμπελη μυριανθισμένη,
στον άγριο πλάτανο που τη θωρεί
και με τον ίσκιο του συχνοδιαβαίνει
πάντοτ' επάνω της, βράδυ κι αυγή:

" - Δένδρο περήφανο, μέσ' τον αγέρα
τα φύλλα, οι κλώνοι σου θρασομανούν'
βρίσκεις στενόχωρη τώρα τη σφαίρα;
Τ' άστρα τά σύγνεφα δε σε χωρούν;

" Τρέχει στη ρίζα σου νεράκι κρύο
βυζαίνεις άκοπα την καταχνιά,
κι εμένα ζήλεψες συ το θηρίο,
γιατί μ' επότιζε λίγη δροσιά;

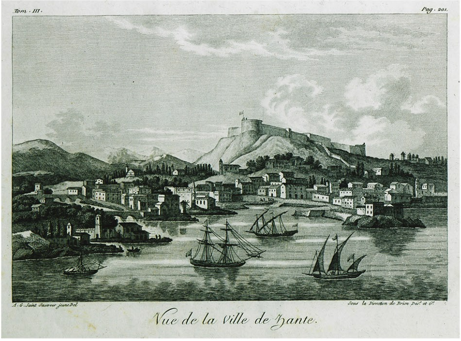
Tom. III.
Pag. 201.
A. G. Saint Sauveur jeune Del.
Sous la Direction de Brion Des.r et G.r
Vue de la Ville de Zante.

1800 View of the city of Zakynthos, André Grasset de Saint Sauveur

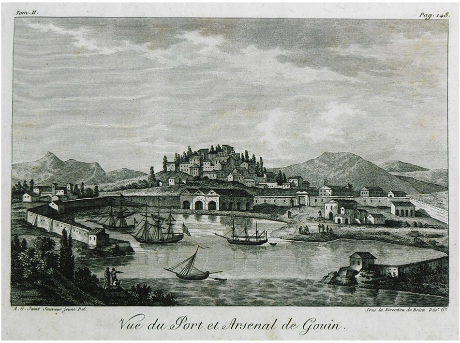
Tom. II.
Pag. 148.
A. G. Saint Sauveur jeune Del.
Sous la Direction de Brion Des.r G.r
Vue du Port et Arsenal de Gouin.

1800 View of the Guvia port in Corfu, André Grasset de Saint Sauveur

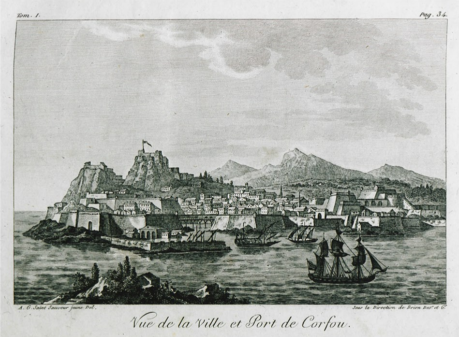
Tom. I.
Pag. 34.
A. G. Saint Sauveur jeune Del.
Sous la Direction de Brion Des.r et G.r
Vue de la Ville et Port de Corfou.

1800 View of the port and city of Corfu, André Grasset de Saint Sauveur

" Τι θέλεις πλάτανε, τι μου γυρεύεις;
Διώξε τον ίσκιο σου κι είμαι μικρή.
Τ' άνθη μου επάγωσαν, μήν τα παιδεύεις,
άσ' τον τον ήλιο μου να τα χαρεί..."

" - Ξανθή μου αγράμπελη, τι με φοβάσαι;
Θέλεις να σέρνεσαι πάντα ορφανή,
μονάχη σου έρημη τη νύχτα νάσαι,
νάχεις κρεβάτι σου λιθάρια, γη;

" Τ' άνθη ζευγάρωσε με την ανδρειά μου,
γένου βασίλισσα κι εγώ θρονί,
στηλώσου επάνω μου..., στην αγκαλιά μου
κάθε άλλο λούλουδο θα σε φθονεί..."

Την εξεγέλασε τ' άγριο πλατάνι,
την επερίπλεξε μέσ' τα κλαριά....
Τι κρίμα, πώδωκες, ξανθό βοτάνι,
για λίγο ψήλωμα την παρθενιά!

Φτωχή κι ανύπανδρη στην ερημιά σου
μούτανε τ' άνθη σου κρυφή χαρά'
Τώρα θ' αρπάζουνε τη μυρωδιά σου
τα νέφη κι ο άνεμος πούσαι κυρά.

Ιδανικός και ανάξιος εραστής, Νίκος Καββαδίας

Θα μείνω πάντα ιδανικός κι ανάξιος εραστής
των μακρυσμένων ταξιδιών και των γαλάζιων πόντων,
και θα πεθάνω μια βραδιά σαν όλες τις βραδιές,
χωρίς να σχίσω τη θολή γραμμή των οριζόντων.

Για το Μαδράς τη Σιγκαπούρ τ’ Αλγέρι και το Σφαξ
θ’ αναχωρούν σαν πάντοτε περήφανα τα πλοία,
κι εγώ σκυφτός σ’ ένα γραφείο με χάρτες ναυτικούς,
θα κάνω αθροίσεις σε χοντρά λογιστικά βιβλία.

Θα πάψω πια για μακρινά ταξίδια να μιλώ,
οι φίλοι θα νομίζουνε πως τα `χω πια ξεχάσει,
κι η μάνα μου χαρούμενη θα λέει σ’ όποιον ρωτά:
"Ήταν μια λόξα νεανική, μα τώρα έχει περάσει"

Μα ο εαυτός μου μια βραδιά εμπρός μου θα υψωθεί
και λόγο ως ένας δικαστής στυγνός θα μου ζητήσει,
κι αυτό το ανάξιο χέρι μου που τρέμει θα οπλιστεί,
θα σημαδέψει κι άφοβα το φταίχτη θα χτυπήσει.

Κι εγώ που τόσο επόθησα μια μέρα να ταφώ
σε κάποια θάλασσα βαθειά στις μακρινές Ινδίες,
θα `χω ένα θάνατο κοινό και θλιβερό πολύ
και μια κηδεία σαν των πολλών ανθρώπων τις κηδείες.

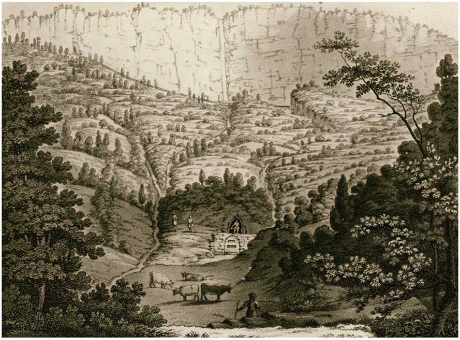

1807 Ithaca corax rock and fount Arethusa, William Gell

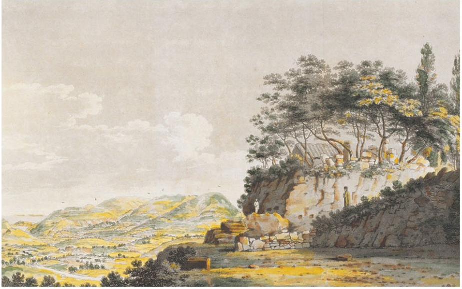

1807 Ithaca with Homers school, Sir William Gell

S. Pomardi del.
London, Published June 1, 1819, by Rodwell & Martin, New Bond Street.
Chas Heath sculp.

Μαραμπού, Νίκος Καββαδίας

Λένε για μένα οι ναυτικοί που εζήσαμε μαζί
πως είμαι κακοτράχαλο τομάρι διεστραμμένο,
πως τις γυναίκες μ’ ένα τρόπον ύπουλο μισώ
κι ότι μ’ αυτές να κοιμηθώ ποτέ μου δεν πηγαίνω.

Ακόμα, λένε πως τραβώ χασίσι και κοκό
πως κάποιο πάθος με κρατεί φριχτό και σιχαμένο,
κι ολόκληρο έχω το κορμί με ζωγραφιές αισχρές,
σιχαμερά παράξενες, βαθιά στιγματισμένο.

Ακόμα, λένε πράματα φριχτά παρά πολύ,
που είν’ όμως ψέματα χοντρά και κατασκευασμένα,
κι αυτό που εστοίχισε σε με πληγές θανατερές
κανείς δεν το `μαθε ποτέ, γιατί δεν το `πα σε κανένα.

Μ’ απόψε, τώρα που έπεσεν η τροπική βραδιά,
και φεύγουν προς τα δυτικά των Μαραμπού τα σμήνη,
κάτι με σπρώχνει επίμονα να γράψω σε χαρτί,
εκείνο, που παντοτινή κρυφή πληγή μου εγίνη.

Ήμουνα τότε δόκιμος σ’ ένα λαμπρό ποστάλ
και ταξιδεύαμε Αίγυπτο γραμμή Νότιο Γαλλία.
Τότε τη γνώρισα σαν άνθος έμοιαζε αλπικό
και μια στενή μας έδεσεν αδελφική φιλία.

Αριστοκρατική, λεπτή και μελαγχολική,
κόρη ενός πλούσιου Αιγύπτιου οπού `χε αυτοκτονήσει,
ταξίδευε τη λύπη της σε χώρες μακρινές,
μήπως εκεί γινότανε να τήνε λησμονήσει.

Πάντα σχεδόν της Μπασκιρτσέφ κρατούσε το Ζουρνάλ,
και την Αγία της Άβιλας παράφορα αγαπούσε,
συχνά στίχους απάγγελνε θλιμμένους γαλλικούς,
κι ώρες πολλές προς τη γαλάζιαν έκταση εκοιτούσε.

Κι εγώ, που μόνον εταιρών εγνώριζα κορμιά,
κι είχα μιαν άβουλη ψυχή δαρμένη απ’ τα πελάη,
μπροστά της εξανάβρισκα την παιδική χαρά
και, σαν προφήτη, εκστατικός την άκουα να μιλάει.

Ένα μικρό της πέρασα σταυρόν απ’ το λαιμό
κι εκείνη ένα μου χάρισε μεγάλο πορτοφόλι
κι ήμουν ο πιο δυστυχισμένος άνθρωπος της γης,
όταν εφθάσαμε σ’ αυτήν που θα `φευγε την πόλη.

Την εσκεφτόμουνα πολλές φορές στα φορτηγά,
ως ένα παραστάτη μου κι άγγελο φύλακά μου,
και μια φωτογραφία της στην πλώρη ήταν για με
όαση, που ένας συναντά μεσ’ στην καρδιά της Άμμου.

Νομίζω πως θε να `πρεπε να σταματήσω εδώ.
Τρέμει το χέρι μου, ο θερμός αγέρας με φλογίζει.
Κάτι άνθη εξαίσια τροπικά του ποταμού βρωμούν,
κι ένα βλακώδες Μαραμπού παράμερα γρυλίζει.

Θα προχωρήσω!... Μια βραδιά σε πόρτο ξενικό
είχα μεθύσει τρομερά με ουίσκι, τζιν και μπύρα,
και κατά τα μεσάνυχτα, τρικλίζοντας βαριά,
το δρόμο προς τα βρωμερά, χαμένα σπίτια επήρα.

Αισχρές γυναίκες τράβαγαν εκεί τους ναυτικούς,
κάποια μ’ άρπαξ’ απότομα, γελώντας, το καπέλο
(παλιά συνήθεια γαλλική του δρόμου των πορνών)
κι εγώ την ακολούθησα σχεδόν χωρίς να θέλω.

Μια κάμαρα στενή, μικρή, σαν όλες βρωμερή,
οι ασβέστες απ’ τους τοίχους της επέφτανε κομμάτια,
κι αυτή ράκος ανθρώπινο που εμίλαγε βραχνά,
με σκοτεινά, παράξενα, δαιμονισμένα μάτια.

Της είπα κι έσβησε το φως. Επέσαμε μαζί.
Τα δάχτυλά μου καθαρά μέτραν τα κόκαλά της.
Βρωμούσε αψέντι. Εξύπνησα, ως λένε οι ποιητές
«μόλις εσκόρπιζεν η αυγή τα ροδοπέταλά της».

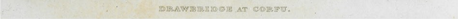
DRAWBRIDGE AT CORFU.

1819 Drawbridge at Corfu, Edward Dodwell

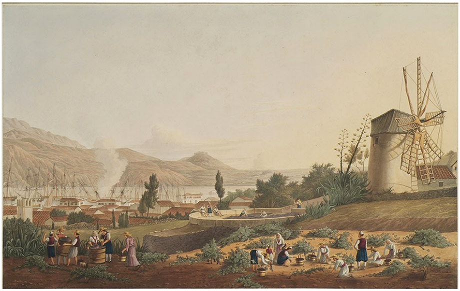

1821 Argostoli Cephallonia, Joseph Cartwright

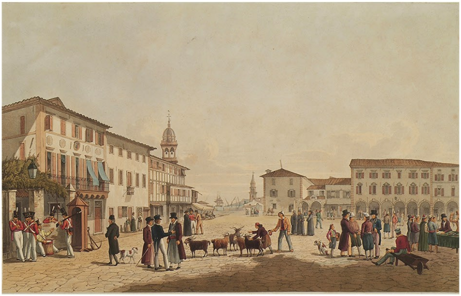

1821 Piazza of Saint Mark Zante, Joseph Cartwright

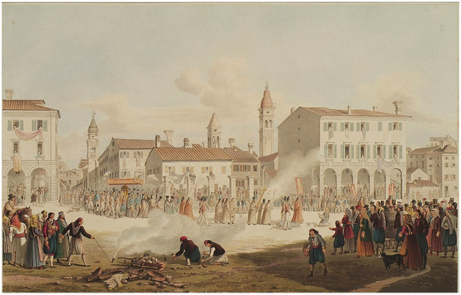

1821 Procession of St Spyridonas at spianada, Joseph Cartwright

Όταν την είδα και στο φως τα' αχνό το πρωινό,
μου φάνηκε λυπητερή, μα κολασμένη τόσο,
που μ' ένα δέος αλλόκοτο, σαν να `χα φοβηθεί,
το πορτοφόλι μου έβγαλα γοργά να την πληρώσω.

Δώδεκα φράγκα γαλλικά... Μα έβγαλε μια φωνή,
κι είδα μια εμένα να κοιτά με μάτι αγριεμένο,
και μια το πορτοφόλι μου... Μ' απόμεινα κι εγώ
έναν σταυρό απάνω της σαν είδα κρεμασμένο.

Ξεχνώντας το καπέλο μου βγήκα σαν τον τρελό,
σαν τον τρελό που αδιάκοπα τρικλίζει και χαζεύει,
φέρνοντας μέσα στο αίμα μου μια αρρώστια τρομερή,
που ακόμα βασανιστικά το σώμα μου παιδεύει.

Λένε για μένα οι ναυτικοί που εκάμαμε μαζί
πως χρόνια τώρα με γυναίκα εγώ δεν έχω πέσει,
πως είμαι παλιοτόμαρο και πως τραβάω κοκό,
μ' αν ήξερα οι δύστυχοι, θα μ' είχαν συχωρέσει...

Το χέρι τρέμει... Ο πυρετός... Ξεχάστηκα πολύ
ασάλευτο ένα Μαραμπού στην όχθη να κοιτάζω.
Κι έτσι καθώς επίμονα κι εκείνο με κοιτά,
νομίζω πως στη μοναξιά και στη βλακεία του μοιάζω...

Εικόνες (παραδοσιακή καντάδα)

Στου πόρτου το λιθόκτιστο μουράγιο
στέκω, αγναντεύω το γαλάζιο
όνειρα κάνω πέρνοντας κουράγιο
και ξανανιώνω μα τον άγιο.

Πλατίνια γοργοτάξιδα με γλάρους παραβγαίνουν
στο Κρυονέρι χάνονται και να ξαναπροβαίνουν
και βάζουν ρώτα για νοτιά, πέρα για το Αργάσι
γαλάζια κύματα σκορπούν πιο πρώτα θε να φτάσει.

Στου Κάστρου το λιθόστρωτο το δρόμο
στέκω αγναντεύω όλο το κόσμο
πετάω τα βάσανα μου από τον ώμο
και μα τον άγιο ξανανιώνω.

Το μάτι απλώνετε ξανά και το Σκοπό κοιτάζει
ο νυχτομπάτης έφτασε και η θάλασσα ησυχάζει
κι'από του κάστρου τη μεριά, αγέρας κατεβαίνει
έχει των πεύκων την δροσιά και μνήμες ανασταίνει.

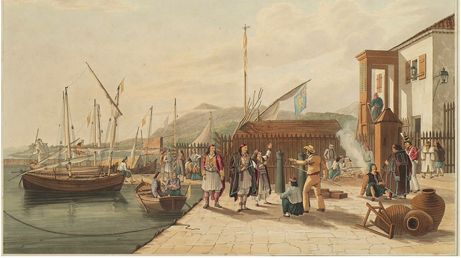

1821 quarantine station Lefkada, Joseph Cartwright

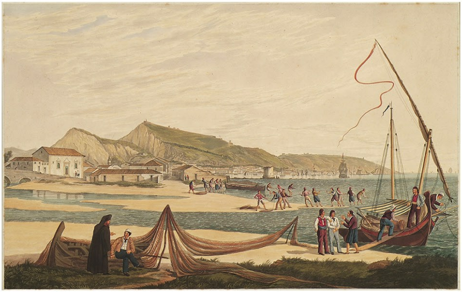

1821 Town and Harbour of Zante, Joseph Cartwright

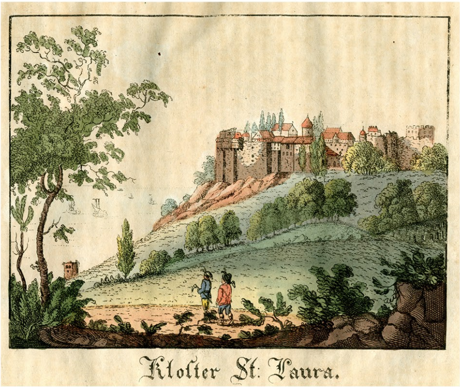
Kloſter St: Laura.

1825 Santa Maura Lefkada

Λάμπει μες το γιαλό (παραδοσιακό Επτάνησα, Βαρκαρόλα)

Λάμπει μες το γιαλό
το χρυσαστέρι
το κύμα ατάραχο
κι η βάρκα φεύγει
έλα να φύγουμε
μακριά στα ξένα
έλα με μένα
έλα μαζί.

Η βάρκα του ψαρά
μας περιμένει
στην ακροθαλασιά
είν'αραγμένη
έλα να φύγουμε
μακριά στα ξένα
έλα με μένα
έλα μαζί.

Φυσάει ο ζέφυρος
κυλάει το κύμα
κι' η βάρκα χάνεται
σ' άπειρο μνήμα
έλα να φύγουμε
μακριά στα ξένα
έλα με μένα
έλα μαζί.

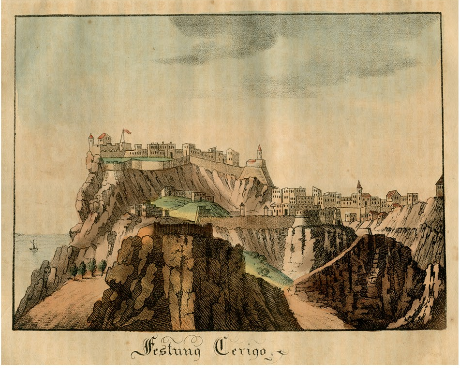
Festung Cerigo.

1825 Venetian castle of Cythera

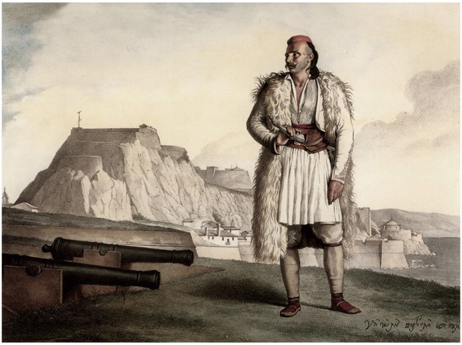

1839 A Souliot in Corfu, Louis Dupre

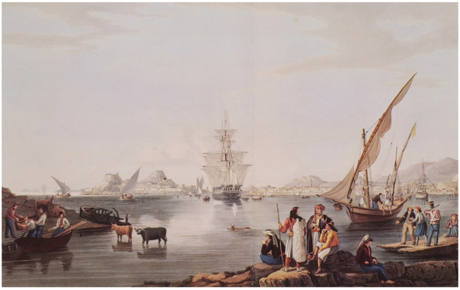

1839 Corfu city fortress port from Vido, Louis Dupre

Να 'ταν η θάλασσα κρασί, (παραδοσιακό Επτάνησα)

Να 'ταν η θά να 'ταν η θάλασσα κρασί
και τα βουνά και τα βουνά μεζέδες,
κι οι βάρκες κρασοπότηρα,
να πίνουν οι γλετζέδες.

Να χαμηλώ να χαμηλωναν τα βουνά
να `βλεπα το να βλέπά το Λεβάντε,
να `βλεπα την Κεφαλλονιά
και το ωραίο Τζάντε

Ζάκυνθος και Ζάκυνθος και Κεφαλλονιά
Κέρκυρα και Κέρκυρα και Λευκάδα
αυτά τα τέσσερα νησιά
στολίζουν την Ελλάδα

Σ' ένα παπόρο μέσα, (παραδοσιακό Επτάνησα)

Σ' ένα παπόρο μέσα όλοι μέσα όλοι μέσα
σ' ένα παπόρο μέσα μας εμπαρκάρανε.
Γαλέτες παξιμάδια, γαλέτες παξιμάδια,
γαλέτες παξιμάδια μας ετρατάρανε.

Ζάκυνθος, Κέρκυρα
δε θα σας ξαναειδώ.

Κι ένας Κεφαλλονίτης κι ένας Κεφαλλονίτης
κι ένας Κεφαλλονίτης απ' την Κεφαλλονιά
τα ρούχα του γυρεύει τα ρούχα του γυρεύει
τα ρούχα του γυρεύει, δεν τα ήβρε πουθενά.

Ζάκυνθος, Κέρκυρα
δε θα σας ξαναειδώ.

Στην Κέρκυρα μας πάνε να μας δικάσουνε.
Στην Κέρκυρα μας πάνε να μας κρεμάσουνε.

Ζάκυνθος, Κέρκυρα
δε θα σας ξαναειδώ.

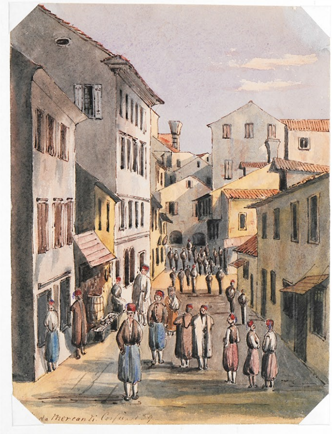

1840 commercial street Corfu

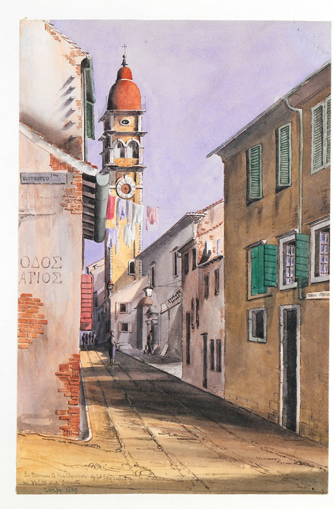

1840 entrance to St Spyridon church Corfu

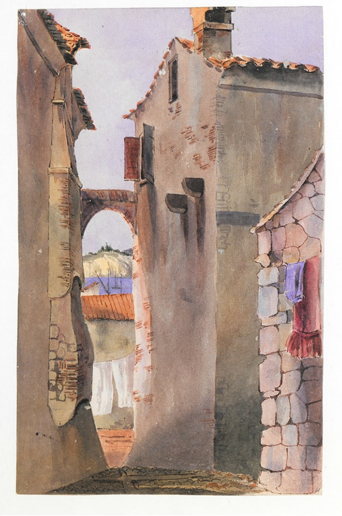

1840 streetlet at Corfu

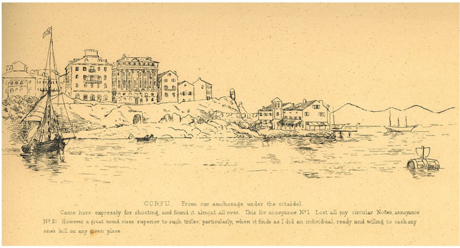

CORFU. From our anchorage under the citaldel.

Came here expressly for shooting, and found it almost all over. This for annoyance Nº1 Lost all my circular Notes, annoyance Nº2! However a great mind rises superior to such trifles, particularly, when it finds as I did an individual, ready and willing to cash any one's bill on any given place

1859 Corfu Smith O Hara

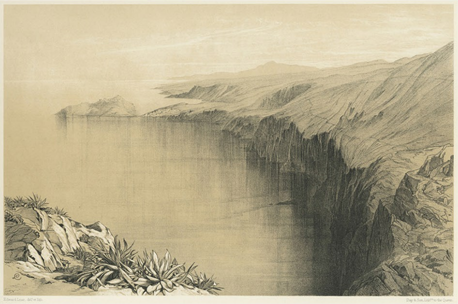

Edward Lear, delᵗ et lith.
Day & Son, Lithʳˢ to the Queen.

1863 Assos Cephalonia, Edward Liar

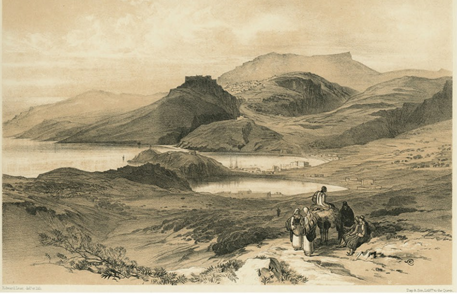
Edward Lear, delt et lith.
Day & Son, Lithrs to the Queen.

1863 Cerigo castle and Kapsali, Edward Liar

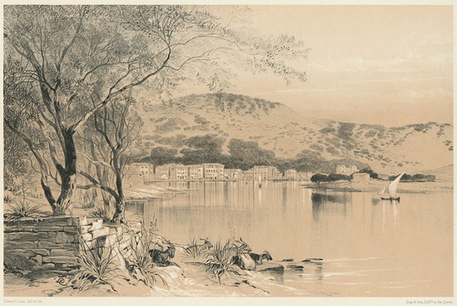
Edward Lear, delt et lith.
Day & Son, Lithrs to the Queen.

1863 Gaios Paxoi, Edward Lear

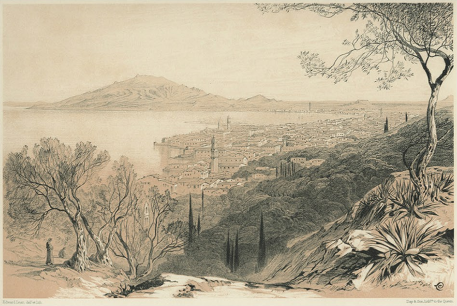
Edward Lear, delt et lith.
Day & Son, Lithrs to the Queen.

1863 view of the city of Zakinthos from the Castle Hill, Edward Lear

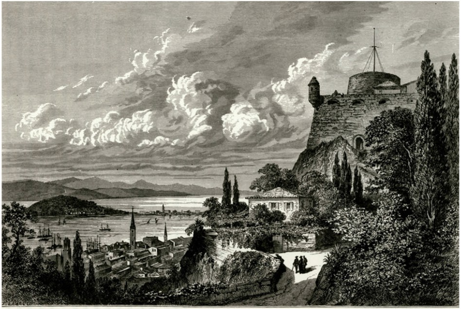

Zante (Zakynthos.)

1887 Zante, Amand Schweiger Lerchenfeld

Ιστοσελίδες αναφοράς

http://www.antivouniotissamuseum.gr/i-texni-sta-eptanisa
https://trattatodellapittura.blogspot.com/2017/03/blog-post_5.html
http://peritexnisologos.blogspot.com/2016/01/1710-1775.html
https://www.greekencyclopedia.com/tzanfoyrnaris-emmanoy-il-kerkyra-metaxy-1570-kai-1575-venetia-meta-to-1631-p5490.html
http://www.parathemata.com/2011_07_21_archive.html
https://www.corfu-museum.gr/index.php/el/54-dokuments/328-historical-corfu-maps-and-topographicals?showall=1
https://www.davidrumsey.com
http://el.travelogues.gr
https://www.the-tls.co.uk/edward-lear-in-corfu
https://en.wikipedia.org/wiki/Edward_Lear